

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 07-03-2024
Enhed: Borgernær Sundhed
Sagsbeh: alkr
Sagsnr.:2024 - 2482
Dok. nr.: 102567

Folketingets Sundhedsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 299 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 9. februar. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 299:

"Kan ministeren bl.a. i forlængelse af en sag fra Faxe Kommune omtalt på dr.dk 7/2-2024: "Børnetandlæge aflyser igen og igen: Børn går med huller i tænderne i flere måneder" svare på, hvad reglerne er for behandling af børns akutte tandsmerter og alvorlig caries i den kommunale tandpleje?"

Svar:

Det er kommunalbestyrelsen, som har ansvaret for at tilbyde alle børn og unge under 22 år vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje efter sundhedsloven. Det gælder for alle børn og unge, der er født efter den 31. december 2003 og som har bopæl i kommunen (udvidelsen til de 18-21-årige indføres løbende frem mod udgangen af 2025).

Det fremgår af Bekendtgørelse om tandpleje, at børne- og ungdomstændplejen, som kommunerne skal tilbyde efter sundhedsloven, skal omfatte 1) Generel forebyggelse og sundhedsfremme, herunder oplysningsvirksomhed m.v. 2) Undersøgelser af tand-, mund- og kæberegionens udvikling og sundhedstilstand. 3) Individuel forebyggelse, herunder oplysning af den enkelte samt forældre. 4) Behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tand-, mund- og kæberegionen og tandregulering (...).

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens vejledning om omfanget og kravene til den kommunale tandpleje under afsnit 2.5.7 om nødbehandling og tandskader at:

"Nødbehandling som følge af akut opståede tand-, mund- og kæbeproblemer bør kunne foretages umiddelbart, selv om den akut opståede situation finder sted uden for barnets/den unges bopælskommune, eller selv om den akutte nødbehandling må foretages hos en tandlæge/tandplejer, som ikke normalt har ansvaret for den pågældendes tandpleje og at behandlingen ellers vil være omfattet af regler vedr. godkendelse af behandlingstilbud og visitation af behandlinger foretaget i praksis (jf. tandplejebekendtgørelsen § 3 stk. 5 og 6 og § 4 stk. 4 og 6).

For at undgå efterfølgende problemer omkring afholdelse af udgiften forbundet med nødbehandling, bør denne udelukkende omfatte de indgreb, som er nødvendige for at afhjælpe den akutte situation og for at sikre, at patientens orale tilstand er sådan, at videre behandling kan foregå hos den tandlæge/tandplejer/kommunale klinik, hvor barnets/den unges tandpleje normalt foregår. Andet kan dog være aftalt i den enkelte region.

Med henblik på at reducere uklarer omkring betaling af nødbehandling for børn og unge, der eventuelt har valgt andet behandlingstilbud end det, bopælskommunen vederlagsfrit stiller til rådighed, sendes den fulde regning for nødbehandling til

bopælskommunen. Denne sender regningen videre til behandlerkommunen, såfremt barnet/den unge har valgt tandpleje i en anden kommune end bopælskommunen, eller opkræver eventuel egenbetaling hos forældremyndighedsindehaver, såfremt barnet/den unge efter eget valg modtager tandpleje hos praktiserende tandlæge og tandplejer.

I forbindelse med tandskader skal det pointeres, at børne- og ungdomstandplejen omfatter nødvendig behandling, hvad enten skaden kan tilregnes skadelidte eller tredjemand, og der sondres ikke mellem forsæt og uagtsomhed, eller om skaden er sket i skoletiden eller i fritiden.”

. / . For så vidt angår regler om organisering af børne- og ungdomstandplejen og regler for behandlerskift henviser jeg til mine svar på SUU alm. del spm. 290 og SUU alm. del spm. 291.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde